

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4641/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и ББ, обојице из ..., малолетног ВВ, чији је законски заступник мајка ГГ, малолетне ДД и малолетног ЂЂ, чији је законски заступник мајка ЕЕ, сви из ... и ЖЖ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1296/20 од 18.06.2020. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1296/20 од 18.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5632/19 од 06.03.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати и то: тужиоцу АА 1.935.147,72 динара, тужиоцу ББ 1.935.147,72 динара, тужиоцу малолетном ВВ 1.939.356,54 динара, тужиљи малолетној ДД 970.433,61 динар, тужиљи малолетној ЂЂ 970.433,61 динар, тужиоцу ЗЗ 333.274,12 динара и тужиоцу ЖЖ 6.018,72 динара, свима са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и да им солидарно накнади трошкове поступка у висини од 1.102.378,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате на ову разлику, преко досуђеног износа од 1.939.356,54 динара тужиоцу малолетном ВВ до траженог износа од 1.942.686,80 динара; преко досуђеног износа од 970.433,61 динар тужиљи малолетној ДД до траженог износа од 971.311,80 динара; преко досуђеног износа од 970.433,61 динар тужиљи малолетној ЂЂ до траженог износа од 971.311,80 динара и преко досуђеног износа од 6.018,72 динара тужиоцу ЖЖ до траженог износа од 13.270,04 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1296/20 од 18.06.2020. године, ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу и делу којим је одлучено о трошковима поступка потврђена у односу на тужиоце АА, ББ, малолетног ВВ, малолетне ДД, малолетне ЂЂ и ЖЖ. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка, док

је ставом трећим упућено првостепеном суду да изврши исправку 6. алинеје другог става изреке пресуде.

Против правноснаже пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате је 19.04.2019. године поднело више тужилаца, који се налазе у положају формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, са којих разлога се вредност предмета спора одређује према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно, односно, меродавна је највећа појединачно тражена вредност главног захтева, а то је у овом случају 1.939.356,54 динара. Како наведени износ представља динарску противвредност 16.422,24 евра на дан подношења тужбе (1 еврo = 118,0933 динара), који износ очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић